

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu: 1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casa cu 15 cr. pe lună mai mult.
Pentru monarhie: 1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate: 1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare in fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.
Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.
Se prenumără și la poste și la librării.
În Bucouresci
primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipskani 35.
Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrisuri nu se înapoiază.
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La Abonament lunar pentru Februarie st. v. — cu prețurile din capul foi — invită Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

tăți nemaghiare nici notiță de ea mai ia. Afară doar' când e vorba de a le onora cu epitetul de agitarii, precum și când au să poarte sarcini, până și ale „Kultur-Egypte“-ului maghiarisator. Dar' și în casurile acestea vedem, că se indeletnicesc scriitorii și oratorii a le ție naționalităților nemaghiare Maghiari cu buze românesci, slovace, etc.

Dacă lui „Pester Lloyd“ îi vine câte-odată în minte să tacă amintire de stat poliglot, nimenea să nu ia lucrul în serios. Așa-i convine lui câte-odată, mai ales când este vorba de a scoate vre-o pată prea groasă din cojocul șovinismului maghiar, pată, care prea se vede în străinătate și prea îi deoachie pe adăpostiiți sub aripile cojocului șovinismului maghiar. Este câte-odată trebuință și de câte o minciună de necesitate. „Pester Lloyd“, diar din firea lui speculativ, scie când să pună câte o astfel de minciună în circulațiune. Și face treaba aceasta în toată liniște, „conștientă“ sale. El scie, că organele de publicitate care, fiind scrise în limba maghiară și sunt necetite în străinătate, pun cu prisosință la loc ce, după șovinism, a deranjat el prin vre-o aparență liberală și echitabilă, după care străinătatea se fie indemnată a presupunere, că și între politici maghiari sunt oameni cu judecată sănătoasă.

Cu alte cuvinte, acasă merg toate fără de nici o sferă pe coarda, ca și când în Ungaria numai Maghiarii cu neofiții lor, cinci milioane la număr, — dacă vor fi atâția, — ar fi oameni și cetățeni ai statului. Deci milioane de Români, Germani, Slavi sunt nimica în Ungaria, care are să se prefacă în Maghiarie. De bună-seamă așa va fi aducând cu sine libertatea, egalitatea și dreptatea „fițoarei“ Maghiarii.

Precând însă acasă statul național, în mânia lui „Pester Lloyd“ și contra voinței naționalităților nemaghiare, pe care nici că le mai bagă concetățenii maghiari în seamă, este gata, aceiași concetățeni maghiari, ce fac în străinătate? Străinătatea are informațiunile cele mai frumoase din Ungaria. Prin mijlocirea fondului de dispozițiune ungurese, la dispozițiunea guvernului maghiar, dreptatea, egalitatea, libertatea cea mai perfectă există în Ungaria. În instituțiunile liberale constituționale, Maghiarii au ajuns să „facă“ concurență Englezilor. Celelalte state din Europa sunt state reacționare față cu dînșii.

La scamatură aceasta politică își dau concursorii mai multe diare din Viena și din Germania, chiar și din

prin ignorața lor despre starea de lucruri din Ungaria.

În timpul mai nou, se înțelege, nu fără de intervenirea fondului de dispozițiune ungurese, circulează în diare accesibile pentru „sentimente“ de ale fondurilor de dispozițiune discuțiuni asupra unei broșuri tipărite aici în Sibiu de un profesor „veteran“. Din modul cum se discută broșura în acele diare din străinătate se vede, că pozează „veteranului“, că Sașii din Ardeal sunt gata a se împăca cu Maghiarii, află și creșământ.

Pentru cetitorii noștri istoria cu „veteranul“ este cunoscută și nu o mai repetăm. Străinătatea însă, care cetesece ce se scrie în diarele ei despre cea împăcare, nu scie, că „veteranul“ este un inspector de școale regesc ungurese și că aceia, care trimit articolii ce se ocupă cu „renumita“ broșură, sunt lachei plătiți din biroul de presă din Budapesta. Nu scie, fiindcă n'are alte informațiuni, și de altă parte aceeași lachei se silesc în toate țiile, mai într'o parte, mai într'alta, a face înaintea cetitorilor diarelor cumpărate plausibile escamatările lor despre tratamentul cel uman și cavaleresc ce-l afletă cetățenii ungureși fără de nici o excepțiune. Cuzentanța acelor broșuri diaristice a mers departe. Au început a divulga în străinătate, până și în „Nordd. Allg. Zeitung“ din Berlin, „progresele“ și „întărirea statului național maghiar“, dând de minciună chiar și pe colegii lor dela „Pester Lloyd“.

Barbații politici ai concetățenilor noștri lucră a casa fără perdea, în străinătate mai cu perdea, ce e drept, dar' cu aceeași îndrăzneală și cătră aceeași fîntă.

Îi compătimim, că după experiențe făcute risipesc muncă și bani pentru a se pomeni într'un târziu nu tocmai departat cu aceleși rezultate, cu care s'au trezit după mișcarea din 1848—49. Milioanele cele deșee de nemaghiari nu sunt nici căpșuni, nici melci, ca să le poată înghiți concetățenii maghiari la un dejun sau la un prânz, cum se vede că-și închipuiesc ei.

În privința aceasta nici semideul din Turin, dar' nici cel dela „Nordd. Allgemeine Zeitung“, și dacă serios ar vră să le ajute, nu le poate ajuta. Ce e prea mult, e prea mult.

Un pitic se înghiță un munte, încă nu merge. Ba nici prin basme și povești nu se povestesc, ca așa ceva să se fie întimplat vre-odată.

Ce păcat, că politicii concetățenilor noștri maghiari nu-și întrebuințează puterile pentru lucruri mai salutare, atât pentru regatul ungurese, cât și

pentru naționalitatea lor. În loc de a umbla să înghițea, mai bine ar fi să câștige simpatiele în patrie, să câștige simpatiele naționalităților nemaghiare pentru stat și pentru dînșii. Aceasta ar fi calea cea mai scurtă și cea mai sigură cătră întărirea statului ungurese, cum este din firea lui și cum, într'un moment lucid, l-a recunoscut și „P. Lloyd“.

Aceasta nu o țiecem astăzi pentru prima-ora, însă o țiecem și astăzi și o vom mai țiece, ca să nu ni-se bage vină vre-odată, că am tăcut și am lăsat pe concetățenii noștri înadins să meargă spre prăpastie și să cadă într'înșă.

REVISTĂ POLITICĂ

Sibiu, 29 Ianuarie st. v.

„Din parlamentul maghiar.“

Vineri s'a început în diata din Budapesta desbaterea asupra budgetului ministerului de agricultură. Referentul comisiunii a făcut împărțări despre organizarea ministerului de agricultură, ear' ministrul contele Szapary a expus cele mai noue lucrări ale resortului seu. El a pus înainte de toate în perspectivă o îmbunătățire a instituțiunii veterinare și o îmulțire a organelor veterinare. A nominat apoi cele mai urgente dispozițiuni în privința viieritului, de care se ține și înființarea de magazii de hidrogen sulfuric și procurarea cu înlesnire a vițelor americane. Ministrul a împărțat totodată, că s'au făcut deja și cu alte mijloace încercări în contra extirpării filoxerei. Într'un reguarea fluviilor Timiș și Bega a anunțat executarea unui plan definitiv, precum și proiecte meritorie. Deasemenea și pentru Tisa și celelalte fluviu de a doua mână. Ministrul și-a desvoltat și un plan cu privire la colonizarea moșiilor de stat și apoi s'a exprimat asupra proiectului de lege pentru poliția de câmp, pe care îl va supune mai nainte unei prelucrări, declarându-se și pentru trebuința reorganizării reuniunilor agricole. După acest expozit, deputatul Emeric Szalay a vorbit despre miseriile viieritului în Ungaria și a urgat oprirea fabricațiunii de vin artificial. Zay a intervenit pentru regularea definitivă a poliției de câmp, precând Váilly a făcut guvernului imputări, că face prea puțin pentru desvoltarea agriculturii. Chiar și parlamentul se ocupă prea puțin cu aceste afaceri, deși consistă în cea mai mare parte din agricultori. Dr. Oscar Meltz s'a ocupat exclusiv numai cu raporturile agrare din Ardeal, pledând pentru cassarea legilor de comasațiune și regulare a proprietăților și pentru introducerea comasațiunii imperative im-

preună cu o nouă regulare a procedurii etc. El a expus totodată, că desvoltarea industriei e preste puțință fără o desvoltare a produciunii agricole. Desbaterea s'a întrerupt apoi pe la 2 oare după ameași.

Ședința de Sâmbătă a fost deasemenea consacrată desbaterii asupra budgetului ministerului de agricultură. Înainte de toate și-au prezentat ministrii de finance și de comerț proiectele lor despre noile fabrici, precum și despre înființarea unor noi institutii de bani pentru crearea de industrii. Desbaterea bugetară s'a început prin vorbirea deputatului Wittmann, care a ilustrat vaxațiunile, la care s'nt expuși îngrășătorii de porci din partea organelor veterinare ale statului. În contra budgetului au mai vorbit deputații Desider și Bela Bernáth, pentru budgetul Kricsfalussy. După aceea și-a făcut ministrul Szapary observările sale la cele audite până acum în decursul desbaterii. A mai vorbit încă baronul Anderéanszky și cu aceste s'a întrerupt desbaterea și s'a amânTimer ședința de Luni. Prenotași au mai rămas numai Szederkényi și Acașiu Ugron. În urmă a interpelat dl Sig. Csatár pe ministrii de interne și de justiție, dacă s'nt ori nu apлекаși a cassa ordonanțele exmisse de predecesorii lor, prin care președinții și funcționarii de alegere s'nt puși în excepționale poziție, de a nu pută fi urmăriți pe cale criminală pentru funcțiunile lor oficiale. Cu aceste s'a terminat și ședința de Sâmbătă la 2 oare după ameași.

Arestarea ducelui de Orleans.

Cel mai senșational eveniment al zilei este arestarea ducelui de Orleans. După deșeele ce au sosit din Paris, monarhistii au fost cu totul surprinși de întreprinderea ducelui de Orleans. Scrisoarea, pe care ducele a adresat-o lui Freycinet, e de următorul cuprins: „Domnule ministru! Astăzi m'am prezentat la biroul de recrutare, spre a-mi face ca Francez serviciu activ de trei ani; de acolo am fost trimis la ministerul de marină și de războiu. Nu puteam să aflu nici o soluțiune. O cer dela D-Vostră. Eu nu am de gând se stau timp mai mult în Paris, pentru-ca să nu dăm privilegiu la manifestațiuni. Eu sciu, că legea excepțională mi opresce ori-ce grad în armată, dar' nu mă opresce să servesc ca simplu soldat. La această mare onoare aspires și aștept un răspuns grabnic dela dreptatea și patriotismul D-Vostre. (Semn.) Filip duce de Orleans“. După informațiunile diarului „France“, ducele a adresat o scrisoare și presiden-

FOIȚA „TRIBUNEI“

NĂPASTA.

Dramă în două acte. De I. L. Caragiule. Doamnei Ana T. Maiorescu. (Urmare.)

Actul II. Scena I.

Anca (singură la masă). Să chiem pe George și să-l puiu să-și sfărâme capul... Să stau să mă spovedesc lui George cu deamăruntul... Am eu vreme de asta acuma?... Pot să-și arăt lui așa pe scurt și în grabă cum s'a străcurat și s'a înșirat îndelung, încet-încet, bănuială cu bănuială în sufletul meu, până să se înrădăci-neze credința asta... că Dragomir e vinovat?... Să-mi perd noaptea cu vorbe... Dar George poate să nu vrea ori să nu fie în stare să facă așa faptă... Cum e băiatul ușurel, mă voiu căl că-i voiu fi spus... (pauză). Nu... N'am nevoie de ajutor... Să me gândească mai bine... Cine nu o să creadă, că tot nebulul fugit dela ocnă a omorât și pe Dragomir?... Aseară la cărcimă Dragomir li-a spus la toți, că pleacă în lume. Am destul răgaz până la ziua să-l tirăse și să-l arunc în puț: a plecat, s'a dus... nu mai

vine ađi, nu mai vine mâne, o lună, un an, nu mai vine deloc... M'a părăsit... (pauză). S'a hotărit... (Se scoală, merge la tarabă și ia o bardă, apoi coboară încet.) Adecă să fie greu lucru?... Doar me beat. Ut ureaș doar me... doarme și cugetul lui și puterea lui... vrea să vină, aia nu mai e moarte! Nu, nu vreau în somn: atunci ar fi par'că ar durmi mereu... Da... să-l deștept întâiu: să scie că-i vine moartea, dela cine și de ce... (Pune barda pe tarabă și pornese spre ușa lui Dragomir, face câțva pași și se opresce; ușa dela Dragomir se deschide, el apare foarte turburat.)

Scena II. Anca, Dragomir. Dragomir (spăriat). Anco! Anca (aparte). El! Dragomir. Anco, am visat urit... mă doare mână!

Anca. Aiurezi, te doare mâna din vis... Dragomir. Mă injunghe unde am semnul de mușcătură. Anca. Șeđi jos... tremuri (el șede). De unde ai tu mușcătura aia la mână, Dragomire? Dragomir. Demult. Anca. Bine, demult, dar' de unde?... N'auđi? Dragomir. M'am bătut când eram copil și m'a mușcat unul, pe care îl trântisem... Anca. De ce nu vrei tu să-mi spui ce ai pe suflet? Eu ved, că tu nu ești în toate ale tale... Tu ai un ghimpe în cugetul tău... Destăinuiesc-te mie. Dragomir. Ție? Anca. Da, mie (Dragomir mișcă diu cap negativ), spune și te ușurează: dacă vei duce-o mult așa, o să înebunesci... Dragomir. Să înebunesc! Anca. Da... Ce ai visat? Dragomir. Un cap de mort... cu dinții mari... vrea să mă mușce... mă doare...

Anca. Te doare, că nu vrei să spui, te doare, că nu te hotărăiesci să spargi buba și să arunci răutatea afară... (pauză — se apropie binisor de el și-l apucă pe ar' fi, eut ia ascult, Dragomire... adecă ce dar' fi, cum stăam noi aici amendoi, să te pomenesci cu Dumitru (el face mișcare), că într'a binisor pe ușe... uite pe colo... (arată în fund) să-ți veđi că vine, cum vine, cum era el înalt și voinic, și se așađă frumos coala la masă în fața ta: „Ei, bună seara, frate Dragomire... Ce mai faci? Mai îți aduci tu aminte de mine?... (Dragomir se sgărăcesce pe scaun și s'apucă de masă; ea îi ia repede capul în mâni și cearcă să-l întoarcă cu de-a sila spre fund.) Ia uite colo... colo... Eacătă-l... cacătă-l!... Vîno, vino, Dumitre!... (vrënd să-l întoarcă cu toată puterea) Ci uită-te!... Dragomir (smțecindu-se). Lasă-mă!... (Se scoală; s'aude țipând nebulul; Dragomir se întoarce spre stînga; alt țipet.) Anca. Ascultă... (Dragomir își întoarce privirile dela stînga, ea se repede aproape de el și, jucând spaima, șopti) Dragomire! (El smțecese și-l întoarce în loc cu fața spre stînga; el dă cu ochii de nebul, scoate un strigăt înecat și rămâne încrămențit.) Uite-l... Scii cine e?... E nebulul, care a scăpat dela ocnă... Dragomir. Ioan! (cade zdrobit pe scaun) Anca. El!

Scena III. Dragomir, Anca, Ioan. Ioan (coboară încet). Mi-e foame... Îmi dai să mănănc? Anca (lui Dragomir încet). Trebuie să-l oprim aici până mâne... (merge la tarabă, ia pâne, o cană de rachiou și țoiuri și le aduce pe masă). Șeđi coala, Ioane... Ioan. Șeđ (șede șaios în fața lui Dragomir, care se dă înapoi cu scaunul). Anca (dându-i se bee). Cum e la ocnă, Ioane? Ioan. Bodaproste... e bine. (La întrebările ei, Ioan răspunde lui Dragomir.) Anca. Și cum ai fugit de acolo? Ioan (ca iluminat). Veđi că s'a pogorît Maica Domnului la mine și țiece precum că, Ioane, când îi ajunge la fântână sub deal o să-ți iese înaintea cine să te aducă la mine, o să-ți vese înaintea cine să vîi, că eu te scap de toți dușmanii ței, și o să-ți fie bine, că eu, Maica Domnului, o să puiu stavilă între tine și te; rele nu mai poată trece la tine și nici tu să nu mai poți trece la ele... (simplu) Așa... Anca. Ei...? Ioan. Pe urmă, vere, m'am dus la fântâna de sub deal și am pus donițele jos... Ei! era

tului republicei Carnot, apelând la lealitatea nepotului marelui Carnot, pentru ca un descendent al lui Enrie al IV-lea și nepotul soldatului dela Semappes să poată servi patriei. Dealtminte, printrul e bine dispus și membrii familiei sale sânt autorizați a-l cerceta ori-când vor voi. Consiliul de ministri a hotărât a se ține strict de lege cu privire la arestarea ducelui. După-ce se va fi terminat cercetarea și se va fi pronunțat judecătoria competentă, guvernul va pune la cale o interpelațiune, la care ministrul Constantans va răspunde în înțelesul acesta. Ducele Orleans a cerut amânarea pertractării, până-ce și va căuta un avocat. Astfel pertractarea s'a amânat pe Mercuri, ear' avocatul ducelui va fi membrul senatului Buffet, un fiu al ex-ministrului Buffet. În cameră nu s'a adus deloc în discuțiune afacerea ducelui.

Conjurațiunea din Sofia.

O corespondență ce „Pester Lloyd“ primesce din București spune, că complotul descoperit în Sofia e a se lua cu mult mai în serios decum s'a luat dela început, deoarece ce nu se tractează numai de simple fapte neleale, ci e de asasinat. Corespondentul bucureștean are informațiuni, că în Bulgaria e astăzi deviza: „Coburgul trebuie să dispară din Bulgaria, de bunăvoe ori silit“. În treaga armată din țeară nu și-ar fi mișcat nici un singur deget în favorul principelui și al celor vre-o câțiva ministri, deoarece-și Panifa a fost câștigat pe partea sa 400 ofițeri; numai de garnisoana din Sofia se temeau și aceasta trebuia surprinsă prin o năvală. Prin urmare principele avea să fie asasinat și pentru acest fapt s'a fost angajiat însuși Panifa. În ziua următoare avea să fie spânzurat Stambuloff.

În „Democrația“ din București cetim, că mai mulți foști ministri bulgari sânt implicați în complot. Nimeni nu este liber să iese din Bulgaria. Starea de asediu este deja proclamată. Același diar publică apoi următoarele: Mai mulți Bulgari angajați de aici s'au treacă Dunărea, pe dată ce se vor desfășura evenimentele proiectate în Bulgaria, așteptau signalul în apropiere de Dunăre. Auzind însă, că planul lor a fost demascat în Bulgaria, parte dintr'inșii s'au risipit prin satele dimpregiur și parte au luat drumul pe calea ferată spre București și, ca să nu fie urmăriți aci, s'au dat jos la Comana și au venit pe jos prin diferite sate până la București, pretextând, că sânt recupeți de ouă. Asemenea mai aflăm, că județul Vlașca geme de vizitatori iconari ruși, care par a fi în legătură cu evenimentele din Bulgaria.

În ediția din Londra a diarului „New-York Herald“ se împărțesece, că majorul Panifa și alți patru complici ai sei au fost deja condamnați prin tribunalul de rășboiu și împușcați.

Agitațiunii panslaviste.

Cetim în „Pester Lloyd“ dela 9 l. c. n. următoarele: „Telegraful“ din București primesce din Petersburg copia unui apel panslavistic al comitetului panslavistic din Moscva, care cu toate-că conține multe absurdități, nu frumos și cald... și era pădurea singură... doar într'o tuflă fluiera de departe o mierlă... Numai dinspre partea dealului eacă-tă că-mi iese înainte o veriță, — veți, o trimise Maica Domnului, — sta în fața mea în două labe și se uita la mine drept cu ochii ei mititei și galbini. Eu am dat să o prind, când colo ea... țișt! a sărit pe o cracă subțire de alun: acū se încovoia craca și s'aplea cu ea până la pământ, acū se ridica, acū se ridica, acū se apleca. Eu după ea, ea ear' înaintea mea, în două labe, se uita la mine... Îi sclipiau ochii, vere, de par-că erau două schinte și mă chema eacășa... (face gestul) Am umblat și întregă: la urmă a perit și am rămas rățâcit... Da acuma o să mă duc înapoi acasă.

- Anca.
- Unde acasă?
- Ioan.
- La ocnă.
- Dragomir.
- Ai scăpat și vrei să te duci singur înapoi?
- Anca.
- Da de ce te-a închis pe tine, Ioane?
- Ioan.
- Pentru-că am omorît pe Dumitru.
- Dragomir.
- Da tu l-ai omorît?
- (Va urma.)

poate fi trecut cu vederea. Manifestul către „Frații slavi dela reuniunea Slavilor“ provoacă la o alianță federativă nu numai pe toate popoarele slave, ci și pe Unguri, Români și Lituanii, ca pe unii a căror soarte atîrnă dela soarta popoarelor slave. Ideea federativă slavă, afirmă această scrisoare fantastică, e împărțită nu numai de cei mai prevădători bărbați ai Rusiei, ci chiar și de cei ai Galiției, Boemiei, Croației, Serbiei, Bulgariei, Bosniei și Ertegovinei. Aceasta reclamă o „alianță secretă a tuturor Slavilor“. „Sus la muncă! La propagandă pentru idea noastră, care singură e potrivită a accelera oara mântuirii noastre!“ Cu aceste cuvinte se termină cel mai nou elaborat al politicilor panslavistici.

Ludovic Mocsary despre administrațiunea de stat.

(Urmare.)

Dar' cine voesc să desnaționalizeze și să maghiarizeze naționalitățile nemaghiare? Așa auzim neîntrerupt din toate părțile. Auzim spunându-se cu banale cuvinte frumoase, că poate lauda pe D-șeu fiece în limba care-i place. Și nu ne amăgim, — alții și așa nu se lasă amăgiți, — aceasta nu e vorbă sinceră, căci aspirațiunea de maghiarizare o găsim după toate faptele noastre. Numărul mic al rasei noastre ne îndeamnă în mod irezistibil să-l sporim, ear' aceasta, în măsură mai mare, se poate întempla numai în contul celorlalte naționalități. Și cine nu va recunoaște, că sporirea noastră numerică este o nisuiță, pentru care nu putem fi condamnați, nu numai pe baza dreptului de existență, ci nice din punctul de vedere al umanității și al intereselor de cultură cosmopolită. A susține pe seama umanității un popor de bine, a susține într'o parte considerabilă a țerii elementul, care a alcătuit statul și astăzi este singur acomodat să-l susțină, este o nisuiță, a cărei legitimitate nu se poate nega înaintea tribunalului dreptății. Da, am comite o întrelăsare păcătoasă, dacă nu ne-am silit să ne sporim numeric prin contopirea tuturor acelor elemente, care se alipse de bunăvoe și bucuros de noi. Dar' aici este mărgeana. A trece preste aceasta și a voi să întrebunțăm puterea — nu prea mare — ce avem în mână, ca să ne sporim prin presiune exerciată asupra concetățenilor de altă limbă și naționalitate, n'ar mai fi nisuiță îndreptățită, pentru că este împreună cu vătămarea drepturilor altora, dar' nu s'ar puté nici executată, pentru că produce reacțiune împreună cu mii de pericole.

Dar' cu aceasta nu se împacă sentimentul public al Maghiarilor; nu voesc să se lipsească de ideea, că poate veni odată timpul, când dela Carpați până la Adria va fi lăudat într'o limbă maternă D-șeul Maghiarilor. De aceea nici nu voesc să aud, nici să vorbească de cestiunea naționalităților, nici nu voesc să se gândescă la acest obicei, față cu care numai sentimentul este îndreptățit. Dorul și speranța maghiarisirii generale, fie oricât de depărtată în viitor realizarea ei, are putere atât de fermecătoare, încât dacă indică cineva, sau permite numai, un mijloc spre acest scop, poate fi sigur, că poate expora ori-și-ce printr'insul.

Este adevărat, că vom să îmbrăcăm în haină maghiară întregă administrația, și spre acest sfârșit este adevărat, că vom să introducem administrația de stat. Dar' acesta nu însemnează, că vom să desnaționalisăm pe nemaghiari. Adevărat este numai, că vom să răspundim cunoscința limbii maghiare, vom să dăm fiecăraia ocaziune să o învețe; atâta tot. Nu, atâta nu e tot, nu este deplinul adevăr, ci numai mascarea tendentei de maghiarizare, forma prin care se crede, că i-se poate da aparența serioșității și a legitimității. Învățarea limbii maghiare în sine nu este scop atât de important, încât pentru dînsa să fie consultat la risca toate primejdiele împreunate cu crearea administrațiunii „înainte de toate națională“. Căci oare l-am maghiarisat pe Român, pe Sêrb și pe Slovac prin aceea, că a învățat și înțelege bine-reu limba maghiară? Oare să fie a sa limba maghiară atât de fermecător, încât să paralyzeze tot ce este primejdios în modul de gândire și în sentimentele Românului, Sêrbului și Slovacului față cu noi? Nu vedem adese, că aceia vorbesc mai bine ungueresce, pe care îi credem cei mai mari dușmani ai nostri? Nu este pentru noi mai prețios concetățeanul nemaghiar, care nu scie ungueresce, dar' nici nu ne ursesce, decât acela care scie, adese foarte bine chiar, dar' în care antipatia existentă se potențează prin aceea, că a fost silit să învețe ungueresce, ca să nu și fuchidă ori-și-ce cale spre fericire? Sânt la noi elemente, care sânt aplicate a se maghiariza, pentru-că n'au nici o alipire deosebită față cu altă naționalitate, sau pentru-că au îndrăgît tocmă pe Maghiar. Aceste n'au tre-

bunță ca să fie silit a învăța ungueresce prin administrația de stat, au aflat ele calea ca să învețe și succesul n'a lipsit. La aceste învățare limbii maghiare are cu totul alt înțeles, ca la anumite alte elemente. Ele învață ungueresce, pentru-că voesc a deveni Maghiari sau cel puțin nu le pasă, dacă vor deveni copiii lor; dar' cea mai parte a naționalităților numai de aceea învață ungueresce, ca să se poată feriici mai ușor, precând a se rumpe de propria lor naționalitate nici prin minte nu le trece. Prin urmare, chiar dacă ar succeda a influința prin administrația de stat, ca limba maghiară să fie învățată în cercuri mai largi, valoarea acetsui succes ar fi foarte problematică.

Dar' și acel neînsemnat succes este problematic, ca pe viitor sub presiunea administrațiunii de stat vor fi mai mulți, care se vor nisui a-și însuși limba maghiară. Inteligența naționalităților a învățat și până acum, pentru-că a avut trebuință de ea în urma raporturilor vieții publice, așa cum ele au existat și până acum. Dar' poporul de rînd, ori-și-cât ar suferi din nesciința limbii maghiare, n'are ce se face, pentru-că n'are posibilitate de a învăța limba maghiară în așa măsură, încât să poată comunica fără pedeci cu autoritățile. Spre acest sfârșit nu sânt deajuns școalele populare și asilele de copii.

(Va urma.)

Răspuns la articolul „Nosce te ipsum“.

(Urmare.)

V.
Se nasce acum întrebarea, că cine l-a acusat pe cronicarul Șincai la puternicii țilei? Eu din parte-mi răspund, că până acum nu am dat de nici un document, din care să se vadă, că episcopul Bob ar fi făcut această acuză sau ar fi conculcat la facerea ei, deși între păhare (!) (pohárszás közt) cronicarul Șincai s'a exprimat cu cuvinte foarte injurioase în contra episcopului, și astfel n'ar fi fost nici o mirare, dacă episcopul s'ar fi încercat să-l aducă la ordine. Dar' din actual cercetării făcute în Aiud în contra lui Șincai s'ar păre, că acesta a fost acusat chiar de vicecomitele comitatului Albei-inferioare, căci eată ce cetim la începutul acelu act): „Ieri, adevă în 11 Septembrie 1794, am fost exmiși din partea nobilului comitat cu scopul acela, ca să tragem la răspundere pe domnul George Șincai, care a fost acusat înaintea nobilului comitat de dl vicispăan Gyujto Sándor pentru nisce cuvinte necuviincioase, de rînd și țințitoare la răsvrătire și la turburarea liniștii, precum și pe indiviții aceia, pe care George Șincai l'ar arătat, că sânt complici în acest lucru“ etc. (kiküldetvén mi tagnapi napon u. m. ezen tolyó 1794-ik esztendőben 7 berdikén a Ttes Ns. Vgye végzéséből oly véggel, hogy a Ttes V. Ispán Gyujtó Sándor által a Ns. Vgye előtt holmi illelen és közönséges és tesendeség fel lázzastására tzéllöz szavaiért bévádolt Sinkai György ö kgyémét, és ö kgyeme által feladott ezen dolognak több sorsossait kérdőre vonjuk).

Dacă cineva va merge și mai departe și va întreba, că oare pe ce cale au ajuns lucrurile din acuză la cunoscința vicecomitelui, atunci răspund, că astfel de lucruri au putut ajunge pe o miie de căi la urechile vicecomitelui, tocmă precum ar puté ajunge și astăzi, și astfel nu este de lipsă a suspiciunea, fără de nici un document la mână, pe un episcop care, precum vom vedé mai târziu, tot ce a avut și-a jertfit pentru binele neamului seu.

Bietul Șincai, deși în decursul cercetării s'a nisuit a trage o mulțime de oameni în necazul, în care se afla dînsul, și deși a cercat să se desvinovătească de acuzele ridicate în contra dînsului, totuși numai singur el a fost arestat; ear' episcopul în scurt timp după aceea a căpătat ordin dela guvernul maghiar din Cluj, ca în locul lui George Șincai să propună o altă persoană, care să fie denumită de director al școalelor române din Transilvania. Episcopul a și satisfăcut acestui ordin prin hărta sa dela 15 Octomvrie 1794, propunînd să se denumească de director interimar George Tat, care își făcuse studiile în seminarul dela sfânta Barbara în Viena și care prin hărta guvernului de dtto 18 Octomvrie 1794 a și fost denumit de director interimar în locul lui Șincai.

E bine a se însemna aci, vom dice și noi cu Papiu Ilarian (op. cit. pag. 19), că „Chiar precând Șincai era acusat pentru principiile sale și arestat ca turburător al ordinii publice, în Viena și în Pesta se arestară toți cei în prepus de a simpatiza cu revoluțiunea franceză. La 16 August 1794 se puse mîna pe Martinovicu și alți complici și în anul următor să decapitară“.

În urma acestora George Șincai nu mai putea funcționa nici ca profesor în Blaj, fiindcă de bunăvoe ieșise din mînistirea călugărilor,

1) Veși actual cercetării la Ilarian op. cit. pagina 98.

2) idem, pag. 91.

care singuri erau îndreptățiti a funcționa ca profesori în Blaj; nu mai putea funcționa nici ca preot în păstoria sufletelor, fiindcă nu a fost sfințit de preot și nici nu a voit să se facă vre-odată preot, și în fine nu a mai putut funcționa nici ca director al școalelor transilvane române, fiindcă din acest post îl rele vase guvernul.

Însă după-ce George Tat fusese denumit numai în mod interimar în locul lui Șincai, acesta încă tot ar mai fi putut ajunge la postul seu de director al școalelor transilvane greco-catolice, dacă după-ce a ieșit din prisoare s'ar fi scuit cumpăta în vorbe și în fapte și nu s'ar fi lăsat să fie răpit și la acte, cum este epistola adresată de dînsul episcopului Bob în 10 August 1795 și publicată de Papiu Ilarian în op. cit. pag. 104.

Însă el s'a stricat și cu episcopul seu, care poate singur l'ar mai fi putut ajuta, și astfel, lipsit de tot spriginul, a cercat el însuși să-și ajute, mergînd în anul 1796 la Viena, pentru a-și așterne acolo plînsorile sale. Dar' nici aci nu a aflat ajutorul sperat și astfel a tot pribegit dintr'un loc într'altul, fără a ave odichnă și rămânere nici măcar în mijloculacelora, care cu toată căldura l'au primit, îmbrășoșat și ajutat.

Este deci evident din cele-ce am spus până acum: 1) că nu episcopul Bob l'a făcut pe Șincai să iese din mînistirea unde, precum recunoașce el însuși, „era cel mai jos în sfințire, dar' al doilea în direcțori“ și unde putea să lucre în toată tigna la operele grandioase ce și-le plînuise pentru mărirea și luminaarea neamului românesc; 2) că nu episcopul Bob l'a releat din postul de director al școalelor române transilvane, ci guvernul maghiar din Cluj și a 3-a, că nu episcopul este de vină, dacă pe Șincai, care nici nu era preot, nu l'a aplicat în alt post din diecesă, ba dacă vrem să fim drepiți, trebuie să cunoașcem, că episcopul chiar deloc sau numai cu greu l'ar fi putut da undeva vre-o aplicațiune, deoarece prelungă aceea, că Șincai era puțin „tractabil“, precum recunoașce însuși Papiu Ilarian în opul citat la pag. 17., mai era predomnit și de o patimă, despre care s'a conservat tradițiunea până în zilele de astăzi între bêtării din Blaj, și care adese-ori îl aducea în pozițiunea de a vorbi mai mult și într'un ton mai violent decăt ar fi trebuit și a face lucruri, care îl compromiteau înaintea oamenilor cu judecată serioasă și liniștită.

Aceste dovedesc deajuns, că pe cronicarul Șincai nu l'a huiduit și nefericit episcopul Bob; ci străinii și firea lui nedumerită!!

Când am luat peana în mână, ca să scriu șirurile aceste, am cugetat să fac și eu cum a făcut odinioară episcopul Lemenyi într'o rezoluțiune scrisă pe suplic ce au dat-o către dînsul orașenii din Blaj. Lemenyi adevă nu a putut face pe voea orașenilor, dar' nici nu a descoperit motivele, pentru care li-a denegat cererea, și acele motive mai bine să se scie decăt să se scrie. Am cugetat deci și eu la început, că unele lucruri din vieța marelui cronicar Șincai mai bine ar fi să se scie, decăt să se scrie, însă în urmă totuși m'am resolvat să spun adevêrul, căci așa ceva numai spre folosul și învățătura altora poate fi. Fie omul cât de erudit, aibă talentul cel mai ager și chiar geniul cel mai minunat, aibă o activitate de fer și să țeintescă numai la mărirea neamului seu; fie chiar ca valorosul cronicar Șincai, ale cărui merite eu cu toată pietatea le recunoșc și le admir, — totuși dacă el se lasă a fi predomnit de o patimă, care adese-ori îl face incapabil de a prevedé urmările lucrărilor sale, și dacă prelungă aceea mai are și o fire iute, violentă și neodichnită, atunci foarte ușor se poate niferici!

Nu într'alții, ci în noi înșine trebuie să căutăm adese-ori cauza nifericirii noastre!! (Va urma.)

pingerea cererii sau să nu se motiveze deloc, adecă congregațiunea să treacă simplu la ordinea țilei, sau să se respingă cererea pe baza legii din 1883 art. XV. §. 9. Acest paragraf sună astfel: „Comitetele, afară de dările complementare, ce se pot pune pe baza legilor existente au drept se pună imposite complementare pentru scopuri generale de administrație, de comunicațiune, economice, culturale și de bînfacere până la 3%.“ *)

Acum, după-ce este lucru sciut și pus afară de ori-ce îndoaală, că „Kultur-Egylet“-ul este o societate privată, cu scopuri speciale, pe baza paragrafului citat aci se poate respinge ori-ce cerere a ei dea pune imposit pe locuitori, sau cum s'a spus în congregațiunea noastră, „i-se poate închide ușă“ din ori-care comitat, dacă s'ar respecta legile existente.

În corespondența amintită nu se spune aceea, că Românii, pentru cazul, că s'ar vota în congregațiune impositul cerut de „Kultur-Egylet“, au decis să țină o a doua conferență, în care să se hotărască. ce este de făcut mai departe, și respective să se stabilească modul de protest, singurul remediul ce-i mai rămâne cetățeanului apăsă pe nedreptul, ca protestele să fie generale, să nu se dică, cum e obiceiul foilor maghiare, că protestează 2—3 agitatori.

Este sciut, că un concul al vre-unei congregațiunii nu se poate executa fără aprobare mai înaltă. Aceasta o stabilește legea din 1886, art. XXI. §. 5. Însă tot aceea lege din 1886, art. XXI. §. 8 dice: „Partidele au drept se protesteze în contra hotărîrilor dela îmanuare, respective dela publicare, în decurs de 15 zile.“ **)

Pentru cazul îpunerii unui imposit „partide“ sânt toți contribuții, va să dică toți locuitorii dintr'un comitat. Dacă se vota impositul, conferența Românilor, precum am înțeles, era să pună la cale proteste din aproape toate comunele acetsui comitat și aume din preste 100 de comune, parte curat române, parte cu majoritate română. Toate aceste proteste se publicau în foi și se înaintau în decurs de 15 zile la ministrul. Și dacă ministrul, contra expresiei voințe a mării majorității a locuitorilor din comitat, aproba și impunea impositul, o făcea pe responsabilitatea sa proprie, dar' nici-decum cu consimțirea noastră.

Am schițat aci aceste puține norme ale legii pentru publicul mare, ca să fie atent de cu vreme, să scruteze mai departe, ca să se poată apăra cu succes, întocmai cum face economul prevădător, scutindu-și casa și grădina din bună vreme de potopul de apă ce amenință a năvăli.

Ce se ține de congregațiunea noastră din 28 Ianuarie a. c. trebuie să Vê amintesc, că Românii s'au prezentat aici în număr mare, așa că foile maghiare din Cluj au accentuat, că „popii români s'au prezentat în masă“. (Az oláh papok tömeges megjelenése.) Onoarea lor! Ni-a plăcut auzind în frumoasa sală de ședinte sunând paluca limbă română. S'au ținut cu totul patru vorbiri românești. Au vorbit dl. Dr. Rațiu și N. Solomon, apoi într'o cestiune locală a vorbit românesce de două ori dl. protopop al Turzii, Petru Roșca. Era vorba să se pună vamă pe podul de pe Arieș dintre Agârbici și Ghirș, prin care erau apăsate mai cu seamă câteva comune române de pe marginea Câmpiei dinspre Turda. Afacerea în urma motivelor dlui Roșca s'a amânat. Patriotilor nu li-a prea plăcut vorba română; dar' să nu se supere tare, căci frumoasa casă a comitatului, în care au sunat accentele române, este zidită în parte mare cu brațe și pe bani românesci.

Coresp.

CRONICA.

Dela Curte. Pe timpul petrecerii Curții în Budapesta se va ceti în capela Sigismund câte o misă în fiecare țil la 8 și 10 oare a. m., ear' în Dumineci și sêrbători se va celebra la 8 oare a. m. un serviciu divin și la 11 oare liturgie. Maiestatea Sa Impêrâteasa-Regină va rămâne numai două sêptemâni în Budapesta și apoi va pleca în o vizită de opt zile la mama Sa Archiducesa Ludovica în Bavaria și la Princesa Gisela în München, de unde apoi va merge la Wiesbaden.

Numiri. Subjudele Ladislau Barbur dela judecătoria cercuălă din Lova a fost numit jude la tribunalul reg. din Calocsa, ear' notarul Dr. Alexandru Pap dela tribunalul reg. din Oradea-mare subjede la judecătoria cerc. din Királyhelmecz. Mai departe profesori substituți Francisc Jaskovits și Leonard Kántzy dela gimnasiul romano-catolic din Sătmar au fost numiți profesori definitivi la același gimnasiu, ear' candidatul de practicant Alexandru Molnár dela direcțiunea fi-

*) A megyék a már fenálló törvények alapján kivethető pótdadón kivül, közigazgatási, közlekedési, közgazdasági, köznevelési és jótékonyági célokra, 3%-tölit meg nem haladható pótdót vehetnek ki, ***) Magánfelek a határozatok ellen azok kézbesítésétől, illetőleg kihirdetésétől számított 15 nap alatt felelbezhetnek.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

Turda, 6 Februarie 1890.

Stimate Dle Redactor! În Nr. 17 al „Tribunei“ din a. c. ați publicat o corespondență din Turda, referitoare la afacerea odioasă a „Kultur-Egylet“-ului din congregațiune comitatului Turda—Arieș. Ca întregire a celor scrise în acea corespondență, viu a aduce la cunoscința publicului unele împregiurări, care cred că vor fi de interes general pentru noi Românii. Eu sânt de credința (dee D-șeu să mă înșel), că „Kultur-Egylet“-ul va veni cu pretensiunea de a i-se spori fondurile de pe spinarea Românilor și în alte comitate, precum a venit în comitatul nostru. Din cauzele acestea vreau să schițez aci unele criterii, pe baza cărora au lucrat și erau soluți a lucra Românii din comitatul nostru, ca să paralyzeze împlinirea acestei cereri nejuste și nădemue de secolul, în care trăim.

În corespondența amintită se dice, că Românii în conferența lor au decis, ca res-

nanciară din Odorheiu-săcuiesc a fost numit practicant fără diurnă la aceleași direcțiuni.

Camera advocațională din Sibiu audea la cunoștință, că avocatii Nicolae Vlad de aici, în urma renunțării sale, și Mihail König din Cohalm, în urma morții sale, au fost șterși din lista camerei, ear' curator al cancelariei celui din urmă a fost numit avocatul Friederic Pildner tot din Cohalm.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Margita și Hedviga Stier în „Somló“ și Coloman Grünstein în „Garai“.

Dela universitatea din Cluj. Dr. Stefan Apáthy, docent privat la universitatea din Budapesta, a fost numit profesor ordinar pentru zoologie și anatomie la universitatea din Cluj.

„Reuniunea pompierilor“ din Râșnari invită la petrecerea cu joc ce se va aranja la 2/14 Februarie 1890 în sala cea mare a hotelului comunal din loc. Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Începutul la 7 ore seara. Intrare de familie 1 fl. 50 cr., de persoană 80 cr. Oferte marinoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică.

„Reuniunea pompierilor“ din Orlat invită la sfârșirea flămurei pompierilor și la petrecerea cu joc, ce se vor aranja Duminică în 4/16 Februarie 1890. Venitul curat este destinat pentru fondul reuniunii. Intrarea de persoană 50 cr.; de familie 1 fl. Ofertele marinoase se vor cuita pe cale publică. Program: 1. La 3 ore p. m. sfârșirea flămurei în biserica gr.-cat. din loc. 2. Prânzul festiv. 3. Petrecerea cu joc, ambele în hotelul Hirsch la 7 ore seara.

Invitate. Tinerimea dela școala populară gr.-or. din Tilișca va aranja în edificiul școlii de acolo o producțiune „declamatorică-musicală“ Vineri în 2/14 Februarie a. c. la Întimpinarea Domnului, care este totodată și hramul acestei școli. Sânt deci invitați a participa la această producțiune toți binevoitorii și susținătorii școlii. Începutul la 7 ore seara. Venitul este destinat pentru biblioteca școlară. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică. Invitări speciale nu se fac.

„Reuniunea română de cant și musică „Armonia“ din Tîcvaeniul-mare invită la producțiune musicală-teatrală, urmată de dans, ce va aranja Vineri în 14/2 Februarie 1890, în localitățile „edificiului școlar greco-catolic“ din loc, în favoarea numitei reuniuni. Începutul la 8 ore seara. Intrarea 50 cr. de persoană. Programul: 1. C. M. Weber: „Haidaiții fii de Românie!..“ cântec salutar, poezie de *., cor bărbătesc. 2. T. Georgescu: „Hora ostașilor Români“, horă, de I. Baroni. cor bărbătesc. 3. I. Murășan: „Românețu“, salt ardelenesc, poezie populară de V. R. Buticescu, cor bărbătesc. 4. I. Bunescu: „Preste hotarele Prutului“, cânt patriotic, poezie de *., bariton-solo și cor bărbătesc. 5. G. I. Murgur: „Imnul mirilor“, cântec salutar, poezie de G. I. M., cor mixt. II. Teatru. 1. „Părintele Pafnutie“, monolog de E. Baicana. 2. „Cinel-cinel“, comedie cu cântece într'un act de V. Alexandri. 3. „Cisla sau adunarea bătrânilor“, operetă comică de C. G. Porumbescu. III. Petrecere de dans. La începutul pauzei se vor reprezenta dansurile naționale: „Bătută“ și „Călușerul“.

Moarte dint'ro palmă. Cetim în „P. Lloyd“: Locuitorul din Niszkyalva Peter Adám a mers alaltăieri dela tîrgul din Timișoara cătră casă. Pe șoseaua dela Bozias a întâlnit pe un Român, cu care înceuă a se tîrgui pentru un cal. După-ce nu se putură înțelege, începură la ceartă și Adám a tras Românului o palmă, că numai decăt a rămas mort. Adám a mers la Bozias și a făcut arestare la judecătorie despre acest cas. El a fost arestat.

Foarte interesant pentru toți agronomii.

Deoarece fabricile de mașini agricole den și în di sporesc, noi mai puți agronomi, procurându-ne uneltele trebuincioase din diferite fabrici, — am constatat prin probe deja făcute, că toate obiectele și anume: Pluguri schimbătoare, pluguri șuchiate, mașini de sămăntă porumb, mașini de săpat și îngropat porumbul, mașini de trieratul bucatelor, ciure de vînturatul bucatelor și mai pe scurt toate obiectele folositoare agronomilor, — sînt cele mai practice, — mai durabile, — din fabrica dlui Andreiu Rieger în Sibiu. Pentru binele și în favoarea tuturor stimaților agronomi recomandăm cu inima curată obiectele susamintitului dn. fabricant. Mai mulți agronomi.

Celor-ce sufer de boale de pîr de tot felul se recomandă cu toată căldura cetirea interesantei și instructivei broșuri, de curînd apărute, scrisă de medicul specialist Dr. C. Bystrów: „Despre igiena și cultivarea pîrului“, care pe basă științifică tractează despre boalele obișnuite de pîr, ca încărînjirea, cădere pîrului, formarea excesivă de mătreață etc., și recomandă cele mai probate mijloace aflate de știință contra acestora, dînd totodată prețioase sfaturi practice despre cultivarea rațională a pîrului din cap și din barbă. Se capătă (în extras) gratuit și franco dela firma E. Grossmann în Praga. Mariengasse.

„Kaiserwalzer“ de Strauss. Despre prima executare a acestuia în sala cea mare a reuniunii de musică din Viena scrie „Neue Freie Presse“: „Odată în viață tot trebuie să fi cercetat omul și un concert de promenadă de după amezi. O învîlmășeală de oameni se înduesc în sala mare a reuniunii de musică, pe jumătate lînceșind și cu toate acestea pe deplin veseli. În mijlocul publicului obișnuit vedem și deosebiți amatori de musică de o clasicitate deosebită neînădurate, care privesc cu ochi mari unii la alții. Ce-i aduce aici? Da, astăzi își va dirigia Ioan Strauss pentru prima-oraă valsurile lui împăreșci, pentru care se entusiasmează deja întreg Berlinul. Deci un nou vals! Timp de treideci de ani, înainte de a se dedica operetelor, Strauss a oferit pe fiecare an trei până în patru dintre cele mai fermecătoare compozițiuni de joc, fără-ca să se fi făcut mare paradă cu ele. Ar fi fost mai mare senzația, dacă Strauss s'ar fi prezentat vre-odată fără un vals nou. Decînd însă a schimbat sala de bal cu teatrul, el numai arare-ori ca oaspe pășese pe terenul lui de mai înainte.

Această raritate, totodată și măsura mai înaltă, care o atribuim compozitorului operetelor „Zigeunerbaron“, face ca un nou vals de al lui Strauss să devină un mic eveniment. Dela Strauss se așteaptă acum și în forma mai puțin pretențioasă a valsului mai mult și alt-eva, ca mai înainte. În această așteptare nu ne înșală „Kaiserwalzer“-ul. Deja introducțiunea e nouă și interesantă: Un marș în pianissimo de o grandetă cevași antică militară. El creșce până la fortissimo, se depărtează din nou și prin vre-o câteva modulațiuni trece la vals. Acesta se leagă drăgălaș pe o melodie legată a unei coarde de vioară mai adînci, la care se mișdie basurile în terze și sexte. Această acompaniare legîătoare e nouă în locul obișnuitului „Estimam“, precum numesc Vinezii ritmul bassului în valsuri. Nouă e și introducțiunea prin un marș cam întins, care după idea compozitorului se folosește de părechile jucătoare, în tocmăi ca polonaisa de mai înainte, la o promenadă pe tact și se umple precăt se poate cu fine declarațiuni de amor. Nou e în sfîrșit și sfîrșitul finalei, care citează încă odată tema valsului prim într'o variantă materială.

Dintre singuraticele valsuri iese îndosebi la iveală al patrulea cu motivul seu sburător în acoare staccate; mai încolo a doua parte din valsul al treilea, în care trimbițe și posane duc melodia prelungită în basso cu un efect imponent. Întregul e instrumentat cu o fineță și frumșetă de sonori aleasă. „Kaiser-Walzer“ e un Strauss veritabil. Asta e suficient. Nimeni nu ar fi așteptat, ca nici un singur tact dint'însul seu nu ne aducă aminte ceva deja cunoscut. Să arunce omul numai o privire asupra numărului operei 437 (!), și nu se va pute destul mira despre un isvor de melodii atât de nescat. Întocmai cum ne-am bucurat de noul vals, așa ne-am delectat și în publicul vesel din Dumineca trecută și în răsfețatul acestuia. Cine l'a observat pe el, cum s'a ureat pe tribuna de dirigent cu pași ușori și în țînută încordată și a comandat de trei-ori după olaltă valsurile lui împăreșci, trebuia să-și diică: Dela Ioan Strauss mai avem să așteptăm încă multe lucruri frumoase!

„Kaiser Walzer“ se afia de vânzare în librăria și negostoria de musicalii a lui Polatsek în Timișoara. Prelungă trimiterea de 1 fl. 20 cr. valsul se expedează franco.

POSTA ULTIMĂ.

Bucureșci, 9 Februarie n. „Timpul“ spune, că scirea despre împușcarea lui Pania și alți patru complici nu s'a confirmat nici într'un chip.

Paris, 10 Februarie n. Condamnarea ducelui de Orleans la un arest de mai multe zile, apoi grațierea și transportarea lui preste graniță e probabilă.

Bucureșci, 10 Februarie n. Procesul Pania se va începe preste cece zile înainte tribunalului de răboiu.

SERVICIUL TELEGRAFIC

Volosca, 10 Februarie n. După o noapte liniștită au intrat din nou dureri mai mari în aflarea contelui Andrassy.

Tepliț, 10 Februarie n. Conferența Germanilor boemi a acceptat în unanimitate o rezoluțiune, în care se exprimă mulțumirea față cu rezultatele conferenței de împăcare și se diice, că scutirea mai departe a poporului german se privesc drept o datorință a tuturor cercurilor poporațiunii germane.

Paris, 10 Februarie n. Contele de Paris a telegrafat, că el este sigur, că fiul seu își va împline totdeauna datorințele sale.

Sofia, 10 Februarie n. Împărtășirile, că prințul 'și-a oferit demisia în consiliul de ministri și că acesta nu ar fi primit-o, sînt curate scornituri.

Indivul rusesc ce locuesc în Ruscicu Nandin a fost arestat fiind bănuıt, că e amestecat în afacerea majorului Pania. Hărțile sesitate dovedesc neîndoelnice, că Kakupkoff a stat în relațiuni cu dragomanul rusesc din București. Scirile despre arestarea comandantului Bulgariei-de-Sud Nicolajew sînt false.

Bibliografie.

Sumarul Nr. 3 al „Revistei Literare“ conține: Odată, pe sêptemână, de Th. M. Stoianescu. — Ceai unguresc, anecdota de N. Rad. Niger. — Nebun, novelă de Gh. Adamescu. — Vrajitoarea, poezie de Sc. C. Moscu. — Episcopol Filaret Scriban, de G. P. Samureanu. — Pastel de iarnă, de Lt. G. Basarabescu. — Manoli, roman de D. Bolintineanu. Una-alta, culesc de Zetta. — Bibliografie, de Rex. — Corespondența noastră, de redacție.

Sumarul „Revistei Pădurilor“, Nr. 12 conține: Regulamente de exploatare la pădurile supse regimului silvic, de G. Stătescu. — Asupra organizării serviciului silvic, de A. Popovici. — Organizarea serviciului silvic, de A. Popovici. — Organizarea serviciului silvic, de A. T. Tănărașanu. — Cronica lunară. — Bulletin lunar meteorologic. — Tabela de materia cuprinsă în volumul III.

Sumarul „Revistei Armatei“, Nr. 1, alul al 8-lea conține: Convocare. — Revista. — Starea economică a oficerului nostru. — Pace și cauzele răboiului. — Necrolog. — Cronica exterioară. — Diverse. — Anunțuri.

A apărut „Turnul Eifel“ și „Intre Flori“, valsuri de A. G. Dinico, absolvent al conservatorului de musică din București și șeful orchestrei de la Rașca. — Sînt cunoscute bucaștile sale ca pline de talent, așa că nu mai au nevoie de laudă. Se găsesc de vânzare la Gebauer.

Acte și documente

relative la **Istoria renascerii României,** publicate de **Ghenadie Petrescu,** Dimtrie A. Sturdza, episcop de Argeș, membru Acad. rom.

și **Dimtrie C. Sturdza,** Epoca uririi principetelor (1853—1859)

Întregă publicațiunea va fi de 7 volume în octav mare, avînd fiecare volum cam 1200 pagine.

Prețul fiecărui volum este de 15 lei. Volumele vor apăre în următoarea ordine: Volumul II. a apărut.

III. va apăre la 1 Februarie 1890.
IV. „ „ „ 1 Martie „
V. „ „ „ 1 Aprilie „
VI. „ „ „ 1 Mai „
VII. „ „ „ 1 Octom. „
VIII. „ „ „ 1 Noem. „

Se poate procura de-a dreptul, trimițînd prețul și adresa: la dl D. A. Sturdza, strada Mercur Nr. 11, la tipografia Carol Göbl strada Doamnei Nr. 14, la redacție „Revista Nouă“, strada Regală Nr. 16.

Doritorii de a se inserie pentru întregă publicațiunea sînt rugați a trimite suma de 105 lei dlui D. A. Sturdza sau tipografiei Carol Göbl, — și volumele li-se vor expeda regulat după aparițiunea lor la adresa arătată.

LOTERIE.

Tragerea din 8 Februarie st. n.
Budapesta: 67 33 49 86 1.

Căllindarul zilei.

30 Ianuarie (11 Februarie) 1890.
Iulian: Vas., Gr. și Ioan.
Gregorian: Apollonia.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 10 Februarie, 6 oare dimineața.				
Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 727.1)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul temperatură	Direcția vîntului
Observată	Diferența din precăt			
728.1	-0.2	-13.6	-0.8 -14.6	S

Din țeară, 8 Februarie, 7 oare dimineața

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	tăria
Budapesta	770	-3.9	N	1
Sătrmar	770	-1.2	N	1
Cluj	771	-3.8	V	1
Orșova	771	-0.2	N	1
Timișoara	769	-1.0	SV	1
Arad	770	-0.8	V	2
Panciova	768	-0.0		

Sosii în Sibiu.

La 10 Februarie n.
Hotel „Neurhrer“. Stein din Viena; Schmiedt și Levay din Budapesta, comercianți.
Hotel „Împăratul Romanilor“. Doamna Dobrota, privatieră; doamna Panca, ambele din Făgăraș. I. Dupp, a'voat din Baia-mare. Simon Pasca, notar din Sălcina-de-jos.

Teatru orașenes în Sibiu.

Abonament. Abonament 79.
Martți, în 11 Februarie 1890:
„Die Jüdin“.
Operă mare în cinci acte de Halevy.

Economic.

Banka ungară pentru industrie și comerciu. „Neues Pester Journal“ aduce scirea, că Sămbăta trecută s'au subșternut dietei două proiecte de legi asupra favorizării lor ce sînt a se accorda întreprinderilor noue de fabrici. Prin urmare întemeierea băncii industriale e aproape de realizare. Capitalul acțiilor s'a fixat cu cece milioane fl., din care cinci milioane se vor emite imediat, precăt emisiunea restului va urma după trebuință. Capitalul e deplin asigurat și și cesiunile în privința personalului sînt rezolvate.

„Tariful de zone.“ „Budap. Korr.“ e recercat din parte competentă a declara, că scirea, înregistrată și de moi în unul din Nrii. trecuți, după care pe căile ferate de stat ungar s'ar fi prelucrat pentru comunicațiunea de mărfuri un nou tarif pe basa tarifului pe zone în comunicațiunea de persoane, e cu totul nefondată.

Societatea de navigațiune dunăreană austro-ungară a emis o publicațiune, în care arată, că la 12 Februarie se va începe cu privirea de mărfuri la toate stațiunile Dunării și ale rîurilor laterale. Primirea de mărfuri în stațiunile Tisei va urma numai după-ce se va duce ghița ce se mai afia pe acest riu.

Prima moară cu vapor din Budapesta. Sămbăta trecută a avut loc o ședință a direcțiunii acestei mori, căreia 'i-s'a prezentat bilanțul, care se încheie cu un câștig curat de 127.000 fl. Direcțiunea a decis, că în adunarea generală în perspectivă va face propunerea, de a se împărși dividende de câte 50 fl., adecă 10 procente.

Împrumut român. Cetim în „Timpul“ că M. Ghermani, ministrul român de finance, va încheia săptămîna aceasta cu dl Sturdza, directorul creditului fonciar urban din Iași, contractul împrumutului de 1,369.000 lei, pe care guvernul român 'i-a avansat cu titlul de împrumut.

Școală comercială în Ploiesti (România). Cetim în „Românul“: Comisiunea budgetară va prevede în budgetul ministerului de comerciu, industrie și domenii o sumă, cu care să se înființeze o școală comercială în orașul Ploiesti.

Insolvența. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: B. Zuckermann, comerciant neîmprumutat în Szentcs; David Kramerisch, sfîrnar în Grzymanow; Emil Lenzi, comerciant împrumutat în Bozen; Maur Blum, comerciant în Jászapáth; Alexandru Günsberger, sfîrnar împrumutat în Steinamanger; A. Weisberg, comerciant împrumutat în Galați; Carolina Rádl, comerciantă de jucării în Viena; A. S. Haas Nachfolger, firmă comercială împrumutată în Viena; Iuliu Simchen, comerciant în Teplitz; N. Klein, firmă comercială împrumutată în Bries; A. Streit, prăvălie de mărfuri de modă în Reichenberg; Iosif Brandtner, comerciant împrumutat în Budapesta; Ioan Eibberger, comerciant de spicerii în Seghedin; I. Moskovits et comp., firmă comercială în Arad; vèduva Catarina Mutavdjics în Karlstadt; Iosif Kollár, comerciant în Mosóc; Solomon Czigler, comerciant în Szegehalom.

Prețul mărfurilor.

Piața din Mediaș, 6 Februarie Grâu hectolitru fl. 5.50 până fl.; 6.—; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 4.80 scăra fl. 4.30 până fl. 4.60; orșul fl. — până fl. —; ovșul fl. 2.65 până fl. 2.75; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 3.75; semința de cănepă fl. 7.50 până fl. 8.—; crumpenele fl. 1.40 până fl. 1.60; melaui hectolitru fl. 10.— până fl. 11.—; mazeră fl. 5.— până fl. 5.00; fasolea fl. 3.50 până fl. 3.75; linteia fl. — până fl. —; chiminul (scăreana) fl. 40.— până fl. 45.—; sîn brut 100 chilogrami fl. 20.— până fl. 24.—; lumini de sîn versate fl. 38.— până fl. 40.—; unsora de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slămina fl. 4.— până fl. 60.—; cănepă fl. 36.— până fl. 40.—; fînul fl. 1.60 până fl. 2.—; săpunul 100 bucați fl. 20.— până fl. 30.—; spiritul gradul 55 cr.; carnea de vită chilo — până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr. carnea de porc — până 44 cr.

Piața din Brașov, 7 Februarie. Grâuul hectolitru fl. 6.40, grâu mestecat fl. 4.80, scăra fl. 4.70, orș fl. 5.20, ovș fl. 2.80, cucuruzul fl. 3.80, melaui fl. 3.80 mazeră fl. 5.70, linteia, 7.60, fasolea fl. 4.20, crumpenele fl. —.90, carnea de vită p. chilo 36 cr., carnea de porc 44 cr., carnea de berbec 24 cr.

Tîrgul de rimători în Steinhub. În 8 Februarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., m a r f ă ț e r ă n e a c ă , g r e a —.— cr. până —.— cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr., până 45 1/2 cr., românesci, de Bako ny grei 43.— cr., până 45 1/2 cr., transito de mijloc —.— cr., până —.— cr., transito ușori —.— cr., până —.— cr., transito sêrbesci grei —.— cr., până —.— cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47 1/2 cr., îngrășăți cu ghiandă —.— cr., până —.— cr., pe 4 1/2 cumpărați, dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Feb. 1890.

Sămînța			
Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până
Grâu			
Bănațenes nou	74	—	79
Grâu dela Tisa	78	8.55	8.60
Grâu de Pesta	78	8.50	8.55
Grâu de Alba-regală	78	8.55	8.60
Grâu de Băcska	78	8.55	8.60
Unguresc de Nord	74	—	75

Sămînța, vechi ori noue		Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
			dela	până
Secară	70-72	Nutreț	60-62	6.50 6.85
Orz	62-64	de vinar	7.15	8.—
Ovș	89-91	de bere	8.40	10.—
Cucuruz (porumb)	64-61	—	4.95	7.80
Meiu	75	bănaț.	4.95	5.—
Hrișcă	73	de alt soi	4.85	4.90
				5.15

Produce diverse	Soiul		Cursul
	dela	până	
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	58.—	62.—
	franceză	—	—
	italiană	—	—
	roșie	38.—	41.—
Oleu de rap.	rafinat	45.50	44.—
Oleu de in			
Uns. de porc	dela Pesta	58.50	64.—
	dela țeară		
Slămină	svătată	41.—	42.—
	afumată	52.—	52.50
Sîn		32.—	32.50
Prune	din Bosnia, în buți		
	din Sîrbia, în saci	12.50	13.—
Lictar	slavon, nou	21.—	22.—
	bănațenes		
Nuci	din Ungaria		
Gogoși	unguresci		
	sîrbesci		
Miere	brută	27.—	28.—
	galbînă străcurată	28.—	30.—
Ceară	de Rosenau	120.—	131.—
Spirit	brut	12.50	12.75
	Drojduțe de spirit	15.25	15.75

Cursul pieței din Sibiu.

Din 10 Februarie st. n. 1890.
Hărție-monetă română . . . . . Cump. 9.20 vînd. 9.25
Lire turcesci . . . . . 10.60 „ 10.65
Imperiali . . . . . 9.60 „ 9.65
Ruble rusești . . . . . 1.27 „ 1.28

Bursa de Budapesta.

Din 8 Februarie st. n. 1890.
Rentă de aur ung. 6% 103.20
„ „ 4% 99.30
„ „ 5% . . . . . 116.—
Împrumutul căilor ferate ung. 95.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 88.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.50
Bonuri rurale ung. . . . . 100.—
„ „ cu cl. de sortare . . . . . 137.—
„ „ bănațene-timișene . . . . . 126.—
„ „ cu cl. de sortare 88.50
„ „ transilvane 88.75
„ „ croato-slavone 116.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 176.50
Împrumut cu premiu ung. . . . . 933.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 347.50
Renta de hărție austriacă 820.80
„ argint austriacă . . . . . 102.—
„ aur austriacă 5.57
Napoleon-d'ori 9.48
Mărci 100 imp. germane 58.05
Londra 10 Livres sterlingi . . . . . 119.—

Bursa de Viena.

Din 8 Februarie st. n. 1890.
Renta de aur ung. 6% 103.35
„ „ 4% . . . . . 99.—
„ „ 5% 116.50
Împrumutul căilor ferate ung. 95.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 88.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.50
Bonuri rurale ung. . . . . 100.—
„ „ cu cl. de sortare . . . . . 137.—
„ „ bănațene-timișene . . . . . 126.—
„ „ cu cl. de sortare . . . . . 88.

PĚR FRUMOS

se obține nesimțit și se conservă pentru totdeauna prin vindecarea boalelor de păr existente și prin cultivarea rațională a părului. Condițiilor acestora de căpetenie se coreșpunde mai bine și mai sigur prin întrebuintarea renumitelor și probatelor

preparate de păr científico-medicale de Dr. C. Bystrow.

Efectul lor este neîntrecut, succesul garantat!!

Rejuvenator (întineritorul părului) întineresc frumos și durabil părul încărunit din cap și din barbă (1 fl. și 1 fl. 50 cr.).

Colorator (festeală de cap și barbă) colorează părul și barba la moment în toate nuanțele (2 fl.).

Depurator (apă contra mătreței) delătură iute și radical mătreța din cap și barbă și scutosee contra căderii părului (75 cr.).

Balsam de păr vindecă în toate casurile căderea părului și întărește părul debilitat (50 cr.).

Pomadă de păr ajută foarte bine creșterea părului și a barbei, dă lustru, culoare naturală și față sănătoasă (50 și 85 cr.).

Depilatorium delătură iute și total părul uricios din față și de pe brațe la dame (fl. 1.50).

Deposit central de expediție la: [841] 4-10

E. Grossmann,

neguțatorie en gros de specialități în Praga, Mariengasse.

Extrasul detaliat din scrierea interesantă și instructivă: „Ueber die Hygiene und Pflege der Haare“. (Despre igiena și cultivarea părului) de Dr. C. Bystrow îl trimite numita firmă gratis și franco.

Încheierea socotelilor

societății de credit și păstrare „MUNTEANA“ din Ofenbaia pe anul 1889.

Contul bilanțului:

Active:		Passive:	
Casa în numerar	702 68	Capital social intrat	7888 —
Cambii	9091 —	Depuneri	2882 60
Obligațiuni cu cavenți	6766 50	Fondul de rezervă	3 —
Împrumut hipotecar	160 —	Cambii reescomptate	5295 —
Spese de fondare	4 80	Interese anticipate	165 80
Mobiliar	158 80	Profit curat	638 50
după amortis. de 10%	15 88		
	142 92		
	16867 90		16867 90

Contul profitului și al perderilor:

Ieșite:		Întrate:	
Interese:		Interese:	
pentru depuneri spre fructific.	55.49	dela cambii	279.27
cambii reescomptate	38.39	" oblig. cu cav.	399.54
Porto	18 46	" hipot.	7 36
Spese	155 93	" depuneri la institut	61.38
Dare	6 05	" întârziere	23.23
Amortisare de 10% din mobiliar	15 88	Competențe de scris	152 92
Profit curat	638 50		
	928 70		928 70

Ofenbaia în 31 Decemvrie 1889.

Ioan Danciu m. p.,
director executiv.

Nicolae Fodorean m. p.,
contabil.

Membrii direcțiunii:

Ioan I. Tordai m. p.

Vasilie Rus m. p.

Lud. Csutak m. p.

H. Lövy m. p.

Moise Țir m. p.

Subsemnatul comitet de revisiune am examinat bilanțul present, precum și contul profitului și al perderilor, și confruntându-le cu registrele principale și secundare ale institutului, constatăm că le-am aflat în consonanță cu aceleași și exacte.

Ofenbaia în 27 Ianuarie 1890.

Comitetul de revisiune:

Nestor Manciu m. p.

Andreiu Muntean m. p.

Simeon Pașca m. p.

Ioan Pop m. p.

Simeon Ciorbea m. p.

Petru Popp m. p.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și păstrare „MUNTEANA“, societate pe acții în Ofenbaia, conform §. 20 al statutelor societății, se convoacă prin aceasta la:

I-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Ofenbaia în 10 Martie 1890 e. n. la 10 oare înainte de ameași în localul școlii române din loc.

Obiectele:

- Raportul direcțiunii despre rezultatul anului 1889.
- Raportul comitetului de revisiune.
- Deciziunea asupra împărțirii profitului curat amăsurat bilanțului.
- Fixarea prețului marcelor de prezență pentru direcțiune.
- Alegerea comitetului de revisiune conform §. 52.
- Deciziunea asupra sporirii ori nesporirii capitalului social.

Domnii acționari, care voesc a participa la această adunare, fie în persoană, fie prin împuternicit, sânt rugați a depune acțiunile la cassa societății până în 10 Martie a. c. n. la 9 oare a. m.

Ofenbaia, în 6 Februarie 1890.

Direcțiunea.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU

recomandă:

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de Sab. Pop. Barciann, ordin. paroch gr.-or. în Râșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de Dr. D. P. Barciann.

Partea I. Română-germână. 704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germană-română. 1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Deposit general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafrumosului fier de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

închuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

A ieșit de sub tipar

ȚINEREA VITELOR

de Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcălă și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bētrāni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frēmētări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pāmēntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțozească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vēntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcălă în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgārcitul.** Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciu-Împērat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-Împērateasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecatā.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vëndătorilor, se dă rabatul cuvenit.